

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

EMLÉKEZZ, EMBER, POR VAGY, ÉS PORRÁ LESZEL!

A hamvazószerdai evangéliumi szakasz megadja az egész nagyböjti készülletünk lelkületét. Ebben az evangéliumi részben három alappillérrel, az imáról, a böjtről és a jócselekedetéről van szó.

AZ IMA ELŐSZÖR IS ISTENHEZ KAPCSOLJA LELKÜNKET, vagyis nekünk is keresnünk kell a módot és a lehetőséget, hogy mi is megtaláljuk a magunk pusztáját, ahol nem zavar senki.

Nagyon fontos tudni, hogy mi az imádság lényege. Tulajdonképpen a jó imádság nem más, mint a lélek fölemelése az Istenhez. Az ember találkozik az Istennel az imában, de tudni kell, hogy a kezdeményező az Isten, tehát ő szólít, és nekem illik válaszolni.

Most a nagyböjt idején mi a teendők? Ha úgy érezzük, eleget imádkozunk, akkor próbáljunk meg jobban imádkozni. Ha kevésnek tartjuk a napi imáinkat, akkor határozzuk el, hogy rendszeresebben és hűségesebben imádkozunk.

Alakítgassuk magunkat a jó imádsághoz, vagyis, amikor imádkozunk, akkor nemcsak egy vallási parancsnak akarunk engedelmesskedni, hanem találkozni akarunk lélekben az élő Istennel.

A BÖJT A MÁSODIK PILLÉR. Amikor kimondjuk ezt a szót, akkor mindenki a hústiltalomra gondol, és valóban a szó szoros értelmében hústiltalomról van szó. A böjtlésnél nagyon fontos az, hogy ezt soha ne az emberek tetszésére tegyük, hanem Isten dicsőségére és lelkünk javára.

A böjt több, mint egy fogyókúra, mert itt nem az a cél, hogy jó alakom legyen, hanem hogy megeddzem a lelkemet, és az önmegtagadás terén eddzem akaratomat, és így könnyebben tudjak ellenállni akkor, ha jön a sátán és meg akar kísértetni.

Ne felejtjük el, hogy ha Jézust is megkörnyékezte a gonosz, akkor minket sem hagy békén, és minél inkább törekszem a

jóra, ő annál inkább akar támadni, de ha felvértezzük magunkat lelki fegyverekkel, amilyen a böjt és az ima, akkor nem tud rajtunk diadalmaskodni.

A HARMADIK PILLÉR A JÓCSELEKEDETEK, vagyis igyekezzem nyílt szemmel és nyílt szívvel járni a világban. Vegyem észre, hogy kin mikor és miben tudok segíteni. Sajnos a mai világ már nagyon önző lett, és az emberek sokszor azt nézik, hogy mi a jó nekem, és a másikkal nem törődnek, pedig a lelki kincs gyűjtésének egyik eszköze pont a jócselekedet. Jézus ebben is példát adott, mert ő mindenkivel jót tett. Ha mi csak a nagy dolgokra várunk, hogy valami nagy dolgot tehetünk Istenért vagy az emberekért, akkor lemaradunk a kis dolgokról, az élet adta lehetőségekről.

A nagyböjthöz hozzátartozik a keresztény komolyság, ami nem komorságot jelent.

Nagyböjt alatt Jézus szenvedésére, kereszt-hordozására és halálára emlékezünk. Ahogy nem illik temetésen sem nevetni, úgy a nagyböjt alatt sem illik mulatozni, ezért a keresztény hagyomány szerint a nagyböjt alatt pl. lakodalmakat sem szoktak nagyon tartani, mert ez a bűnbánat időszaka.

Hamvazószerdán a hamvazkodással az Egyház belénk akarja vésni, hogy helyesen szemléljük életünket, tudtában

legyünk annak, hogy az életünk mulandó. Ezért mondja a pap: *Emlékezz, ember, por vagy, és porrá leszel!*

Ezzel kapcsolatos a kis mesebeli történet, hogy a király azon panaszkodott a tanácsadóinak, hogy szeretne mindenben az emberek példaképe lenni, de ha valami bánat éri, akkor szomorú, ha valami öröm látogatja meg, akkor meg nem tud uralkodni magán az örömtől. Kérte, hogy készítsenek neki valami olyan amulettet, ami emlékezteti őt arra, hogy őrizze meg a nyugalmát.

A bölcsek tehetetlenek voltak, csak egy öreg aggastyán mentette meg a helyzetet. Másnapra ajándékozott egy gyűrűt a királynak, amelyre ez volt vésvé: *„Ez is elmúlik”*. Vagyis ha a király erre ránéz, és elolvassa a feliratot, akkor

megnyugodhat, mert a fájdalom is és az öröm is elmúlik az életben. Őrizzük meg a szívünkben a homlokunkra rajzolt hamu jelentését, ami egyben a földi élet mulandóságára és az örök életre akar minket figyelmeztetni.

Ámen.

Laci atya

KULCSÁTADÁS

2012. február 2-a, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe nagy nap intézményünk életében, ugyanis rendeződött a sokáig elhúzódó tulajdonviszony kérdése. Ezen a napon a város polgármestere, Horváth István átadta az iskola kapujának kulcsát dr. Udvardy György megyéspüspöknek, ezzel a pécsi egyházmegye tulajdonába került az épület. Hála és köszönet mindazoknak, akik imáikkal, segítségükkel támogatják közel 20 év óta a Szent József Katolikus Általános Iskolánkat!

A csütörtöki kulcsátadás előtt a belvárosi templomban szentmisét mutatott be a püspök úr, amelyen a város polgármestere, alpolgármestere és több képviselőtestületi tag is részt vett. Ezt követően „a hit templomából a tudás temploma” elé vonultak a tanulók, szülők, pedagógusok, hívek és a meghívottak. Az iskola kapujában a Himnuszt követően Horváth István polgármester úr a beszédében kiemelte, hogy itt, a város szívében ez a patinás épület, mely másfél évszázaddal ezelőtt Szekszárd polgárainak közös összefogásával a céllal épült, hogy az ifjúság nevelésének színtere legyen, küldetését a továbbiakban is töretlenül betöltheti. Tisztesség, hit, becsület – azon alapkövek, amelyekre építkezve az iskola erős alapokon nyugvó vár lehet.

Az épület kulcsának átvétele után dr. Udvardy György megköszönte a város és a képviselőtestület türelmét, és elmondta, aki tanít, az bízik a jövőben. Az az érték, ami az iskolában születik, kultúrát teremt, gazdagítja a várost, és jobbá teszi a lakóit. Majd a felek kölcsönösen ígéretet tettek a jövőbeni együttműködésre.

A Szent József Katolikus Általános Iskola méltó helyére került, a város lakóinak sem kell aggódniuk többé, van és lesz katolikus iskola a megyeszékhelyen! Elhárult minden akadály és kétely, amely nyomasztotta eddig a leendő beiratkozók szüleit. Nyitva áll az iskola kapuja minden kedves szülő előtt, aki szeretné, hogy gyermeke szeretetteljes nevelésben részesüljön, melynek következtében harmonikus, kellő önfegyelművel rendelkező, szépre, jóra fogékony, Istent és embertársait szerető emberré válhat.

A kulcsátadás eseményével lezárult az évekig elhúzódó épületátadás kérdé-

se, stabilá vált az iskola léte a városban. A püspök úr kéri a katolikus szülőket, hogy minél többen írassák be gyermekeiket a Szent József Katolikus Általános Iskolánkba, ahol az életben eligazodást nyújtó tudás megszerzése mellett keresztény nevelésben is részesülnek. Ezt bizonyítják elballagott tanulóink más is-

„A püspök úr kéri a katolikus szülőket, hogy minél többen írassák be gyermekeiket a Szent József Katolikus Általános Iskolánkba...”

kolában nyújtott eredményei. Megállják helyüket a neves katolikus középiskolákban és a helyi gimnáziumokban is.

Szeretném kifejezni köszönetemet Szekszárd Város Polgármesterének, Horváth Istvánnak, hogy mindvégig kiállt mellettünk, a mellett, hogy itt a Garay téren iskolának kell állnia, és mi lenne méltóbb erre, mint hogy egyházi iskola álljon a város főterén. Köszönjük türelmét, a képviselőtestület türelmére intését, a tárgyalásokat és hitét, amelyet nem vesztett el a reménytelennek tűnő időkben sem.

Köszönetemet szeretném kifejezni a Pécsi Egyházmegye Megyéspüspökének, dr. Udvardy Györgynek is, akinek hálával tartozunk, hogy hivatalba kerülésének első intézkedései közé sorolta a mi iskolánk tulajdonjogának tisztázását.

Köszönjük az eredményes és korrekt tárgyalásokat, így ma már nyugodtabb szívvel készülünk a jövőre.

Köszönettel tartozunk Bacsmai László plébános úrnak, püspöki biztosnak, aki a hosszú évek során mindig mellettünk állt, ismerte aggodalmainkat, gondjainkat, s ezek tudatában sok más feladata mellett szívén viselte iskolánk sorsát, fontos szerepet töltött be az egyházmegye, a város valamint az iskola közötti párbeszédekben.

Köszönöm az iskolánkba járó gyermekek szüleinek a segítségnyújtást, a bátorítást, a kitartást és a bizalmat!

És szeretném megköszönni mindazoknak a támogatását, akik valamilyen módon, akár imáikban, vagy anyagiakban segítettek intézményünket a múltban, és reményeink szerint ezt folytatják továbbra is a jelenben és az elkövetkezendő időkben.

A Jóisten áldása és szeretete kísérje a jövőben is mindannyiuk munkáját, döntéseit és életét!

*Szabóné Varjas Ildikó
igazgató*

Bizonyára sokan ismerik a kedves olvasók közül Béla bácsit. Vele készítettünk egy inter-

jút, amelyben mesélt magáról, a székelyekről, és arról, milyen viszontagságos utat járt be élete során. A riport első részében a székelyek sorsáról és saját gyermekkori éveiről mesél. A riport második részét következő számunkban közöljük.

1930. július 9-én születtem Hadikfalván. A falut székelyek lakták. A madéfalvi veszedelem után – 1764. január 7-én kétszáz vértanú esett el – átmenekültek a Gyimesi-szoroson át a csángókhoz Bákó környékére. A veszedelem után akit megcsípett a kígyó, utána még a gyíktól is félt.

Mártonffy Mór vezette fel a székelyeket Bukovinába, hogy ott telepedjenek le öt községben. Akkor még nem volt minden faluban pap, és mivel Hadikfalvától Istensegits és Andrásfalva is hat-hat kilométerre volt, Mór ellátta mind a három községet. 130 évig éltek ott a székelyek az Osztrák-Magyar Monarchia ideje alatt, majd húsz évig román uralom alatt. De az alatt a húsz év alatt többet szenvedtek, mint a 130 alatt.

Az egyik bátyám 1907-es, a másik 1909-es születésű, mind a ketten tudtak németül. Elkerültek Hunyad megyébe és ipart tanultak. Az egyik egy gyárban volt üzemvezető, a másik meg mozdonykovács volt. Egy másik bátyám meg Kolozsváron lett pap. Hatan voltunk testvérek. Nagyon nehéz volt a megélhetés.

Az egyik bátyám hozott pár könyvet, és tanulgattunk. Itt van pl. egy kolozsvári kiadású könyv és egy másik, a „Mindennapi lelki kenyerem”. Kölyök voltam, menekültünk, és mégis volt eszem, hogy ezeket megkeressem és elhozzam. 1929-es kiadású. Nagyon értékes könyv. Amikor megyek szentségimádásra, ma is viszem mindig magammal. Ebből minden nap imádkozom. Hétfőn a Szentlélek Úristen, kedden Jézus neve napja, szerdán mindenszentek, csütörtökön az oltáriszentség, péntek Jézus kínszenvedése, szombaton Szűz Mária. Nagyon szép imádságok vannak benne. Apám és anyám állandóan a földeken dolgoztak. Anyám nagyon valóságos asszony volt.

Sokan lementek az Al-Dunára (Székelykeve, Sándorfalva), mert szabályozták a Dunát, és azt hallották, lesz munkájuk. Páran azonban visszajöttek Hadikfalvára, Bukovinába. Földművelésből éltek.

Dr. Németh Kálmán elkezdett alku-
dozni Horthyékkel, hogy a székelyeket

ANTAL BÉLA – FIATALKORI ÉVEK

hazahozzák Bukovinából. Valamikor Czernowitz volt Bukovina megyeszékhelye. Tartoztunk Gyulafehérvárhoz is, majd Iasihoz. Dr. Németh Kálmán Erdélyből származó, nagyon jól prédikáló pap volt, olyan volt, mint egy misszionárius. Ha eljött Hadikfalvára prédikálni, lehullt a prédikálószékről, úgy mondta a magáét. A népek mind sírtak. A papok nem akartak engedni akkor se. Valahol olvastam – egy évig tagja voltam az Országos Széchényi Könyvtárnak –, hogy az egyik vezető egyházi személyiség azt mondta: „nem akarom, hogy az egyház testéből lehasítsanak egy darabot”. Amíg tervezték, hogy ki hova, merre menjen – tervben volt még Veszprém is –, Horthy megbízta Bonczos Miklós kormánybiztost. Közben felszabadult '38-ban Felvidék, '39-ben Kárpátalja, '40-ben Erdély, '41-ben Bácska.

Majd jött egy rendelet, hogy le kell mondani a román állampolgárságról, és akkor csoportokban jöttünk Magyarországra. El lehetett hozni a bútort, egy-két szerszámot, ruhaneműt stb. Ki voltunk szolgáltatva. Kitelepítettek öt községet Újvidék környékére, négy községet Zombor-Szabadka vidékére. Bácskából a szerbeket ki-, minket, magyarokat pedig betelepítettek.

Tehát 1941 májusában telepítettek minket haza, Bácskába. Ott voltunk három és fél évig. Egy szoba, konyha, gang, kert, és építettünk istállókat, górért. Nagyon jó termés volt minden évben. A székely ember általában szorgalmas ember volt.

'44 október elején kaptuk a rossz hírt: jönnek az oroszok, Bácskából mene-

külni kell az anyaországba! Jöttek a csendőrök, hogy reggelre mindenki pakolja össze a

legsükségesebbet. Elindultunk reggel és elérte Miskéig, ott aludtunk. Én vezettem a tehenet meg a borjút.

Kalocsáig elmentünk, Soltig föl, majd átmentünk a Dunán, Dunaföldvár, Cece, és akkor Cecéről visszajöttünk nyolc kilométert egy pusztára. Ott élt tizenkét család két helyiségben. A nők és a gyerekek a földön és a szalmán feküdtek, mi pedig, fiúk, kinn az istállóban. Ekkor 15 éves voltam...

Lejegyezte: Kátai A.

folytatása következik...

Nyolcvanadik születésnapján ezzel a verssel adott hálát az Istennek:

KÖSZÖNÖM, ISTENEM, A 80 ÉVET...

Hálát adok neked, Istenem, e hosszú időért,
Köszönöm, hogy egészséget adtál, és a sok jóért!
Hogy egészséges családot, feleséget és gyermekeket,
Adtál nekem! Hálát adok ezért neked, édes Istenem!

Sokat dolgoztam, mindezt a családomért tettem,
Sok gondom volt, de nem féltem, mert őket szerettem.
Sokszor hallom – ha megértés van – akkor minden van,
Istenem! Mindig benned bíztam, ezért haladtam!

Mindig imádkoztam! Hogy adjál nekem erőt és egészséget
A családban megértést és nagyon sok szeretetet!
Istenem! Tudtam és éreztem, hogy Te szeretsz engem,
Neked köszönhetem a sok jót, erőt és az életem!

Hányszor volt, hogy „keseregtem” és szomorú voltam,
De Te erőt adtál nekem, imádkoztam és Eléd borultam!
Istenem! Te a bűnös embernek is meg tudsz bocsájtani,
Mert Te irgalmas vagy, és tudsz a bűnösnek erőt adni!

A hosszú életet csakis Neked köszönhetem, Istenem!
Jóban, bajban velem voltál, Te vagy az életem.
Hány ember – hitetlen – nyomorog, szenved és beteg,
Sok ember nem ismer Téged, de te őt szereted!

Értünk meghaltál, hogy üdvözüljünk, és hogy szeressünk,
Sokszor bűnbe esünk, és ezért Téged nem szeretünk!
Uram, adj erőt és hitet, hogy csak neked éljünk,
Add, hogy benned bízzunk, és „sose” féljünk!

Adjunk hálát Urunknak, mert minket nagyon szeretett,
Az elkövetett bűneinkért magához ölelt és meg nem vetett!
Uram! Előtted leborulunk, mert Te irgalmas vagy,
Arra kérünk Téged, hogy az utolsó órában el ne hagyj.

Köszönöm Uram a sok jót, amit eddig nekem adtál,
Arra kérlek, hogy az utolsó órában velem maradjál!

FARSANGI BÁL A PLÉBÁNIÁN

Január 14-én szombat este a plébánia közösségi házában tartottuk egyházközségünk farsangi bálját. Horváth István, városunk polgármestere, és felesége is elfogadta Laci atya meghívását. A megnyitóbeszéd után a Gemenc Tánc Sportegyesület mutatott be több stílusban is remek táncprodukciót, majd maguk a farsangozó vendégek vették át a táncparkettet. Szokás szerint nagyon sok tombola gyűlt össze, amelynek bevételét

a kupola javítására fogjuk fordítani. Nagy sikere volt a Mézga család fellépésének is... A multság hajnali háromig(!) tartott.

Visontai L.

FARSANGBÓL A NAGYBÖJTBE, AVAGY HÚSHAGYÓ KEDD A PLÉBÁNIÁN

Húshagyó kedd este a belvárosi plébánián negyvened magunkkal búcsúztattuk a farsangot tánccal, énekléssel, facsaró vizesre izzadt inggel. A talpalávalót a Csurgó zenekar szolgáltatta.

Pontban éjfélkor a mulatságnak és egyben a farsangi időnek vége szakadt. Laci atya elmélkedésével, a Miatyánk közös elimádkozásával átléptünk a nagyböjtbe. Meghatóan szép nyitánya volt ez az elcsöndesedésünknek, a húsvétra készületünknek.

Simon B.

NŐ-VÉ NŐ-NI

*„Minden asszonynak tudnia kell,
hogy az ő szeretete és gondoskodása nélkül
elvadulna a Föld.”*
(Schäffer Erzsébet)

Szeretettel hívjuk és várjuk egyházközségünk minden nőtagját
NŐI LELKI NAPUNKRA.

Időpont: 2012. március 17-én, szombat 11.00 – 17.00 óra között, a végén szentmisével

Helyszín: Szekszárd, Wosinsky Községi Ház

A lelki nap témája: Nő vagyok – küldetés, hivatás, siker, kudarc, kétség és REMÉNY

Előadó: Tornay Krisztina Petra, SSND szervezetfejlesztő szupervízor, tanár, a Boldogasszony Iskolánővérek szerzetesnővére

Előzetes jelentkezés: 2012. március 15-ig, Sziliné Tarnóczy Ilonánál: szilicsalad@gmail.com

Részvételi díj: 700,- Ft (szendvicsebéddel együtt)

SZÁLLÁST KERES A SZENT CSALÁD

Szép régi hagyomány felélesztésére került sor idén adventben. A magyar nép körében régen elterjedt ájtatosság volt a szentcsalád-járás szokása karácsony előtt, kilenc napon át.

Hajdan kilenc egymáshoz közel lakó család napról napra vitte egymáshoz a Szent Család képét vagy szobrát. Tették ezt annak emlékére, hogy Szűz Máriát és Szent Józsefet sehol nem fogadták be Betlehemben, s ezért kellett a kis Jézusnak istállóban megszületnie. A tisztaszobában leterített asztalon kis oltárt emeltek virággal, gyertyákkal, kereszttel. Ide tették a Szent Család képét, s körülötte ájtatosságot tartottak.

Nagy örömeinkre mi is meghívást kaptunk erre advent folyamán, így részesei lehettünk ennek a szép, lélekmelegítő eseménynek. Első alkalommal Bacsmai Laci atya megáldotta a Szent Család-képet a befogadó családnál, Simonéknál. Együtt énekeltünk, imákkal emlékeztünk meg az egykori bibliai eseményről. Imádkoztunk a betegekért is, és megfogalmazhattuk egyénileg is kéréseinket, fohászainkat a Jóistenhez. A szentcsalád-jarást ez után agapé zárta.

Külön öröm volt, hogy gyerekek, fiatalok is csatlakoztak, velünk énekelve, illetve egy-egy elmélkedés felolvasásával még meghittebbé varázsolva ezeket az estéket. A Szent Család-kép végül méltó helyére került, a templomi betlehemi jászolba, itt kapott szállást, minden résztvevő család karácsonyát beragyogva. Bízunk benne, hogy jövőre ismét befogadhatjuk a Szent Családot, és egyre többen csatlakoznak majd e kedves hagyományhoz.

Szállást keres a Szent Család,
De senki sincs, ki helyet ad.
Nincsen, aki befogadja
Őt, ki égnek s földnek ura.
Az idő már későre jár.
A madár is fészkére száll,
Csak a Szent Szűz jár hiába,
Betlehemnek városába.
Legalább ti jó emberek,
Fogadjátok a Kisdedet,
Házatokra boldogság száll,
Ha betér az égi király.

Tóth Tamás és Noémi
2011. adventje

GYÖNGYSZEMEK, SZENTBESZÉDEK, HOMÍLIÁK

RÉSZLETEK AZ ELMÚLT HETEK PRÉDIKÁCIÓIBÓL

„Az Ige hallgatása közben ne csak ülünk a padban!”

Laci atya, 2011. december 21-én, a hajnali rorátén

...fontos az, hogy amikor jövünk misére, akkor ne azt nézzük, hogy honnan, melyik pontjától érvényes a mise? Elhangzik-e az evangélium, vagy nem? Mert nagyon fontos a misének az első fele is, hiszen az készít fel bennünket – az Ige – a Jézussal való szentségi találkozásra és a testvéri közösség ápolására. Ennek a jele, hogy amikor együtt vagyunk itt az Úr házában, az Úr napján a szentmisén, akkor utána tudunk együtt is ünnepelni... A vasárnap a feltámadás napja. Nagyon fontos az, hogy amikor itt vagyunk, akkor az Ige hallgatása közben ne csak ülünk a padban, hanem tegyünk meg mindent azért, hogy szentáldozáshoz tudjunk járulni, mert akkor teljes a közösségünk Jézussal. A vasárnap pont a mise miatt különbözik a szabadidőtől, és hogyha valaki nem megy el a templomba, annak a másokkal való találkozása nem olyan, mint amikor mi megerősítjük a kapcsolatunkat az Istennel, és utána találkozunk a testvéri közösségben. Jézus nélkül nincs igazi ünnep! Jézus nélkül csak munkaszüneti nap van! Ami a vasárnap és ugyanígy lehet ez a karácsony is, mert az ünnep lelke hiányzik akkor, ha nem Jézusra emlékezünk, és ezért van az, hogy én ezt unos-untalan mondom.

„A család még az a menhely, ahol vigyázzák az ember személyét”

Bíró László püspök atya 2011. december 26-án, Szent Család ünnepén

Kint a társadalomban örökké azt vizsgálják, mire vagy képes, mennyit tudsz teljesíteni. Az ember a funkciók miatt tud értékes lenni, addig, ameddig a funkciót be tudja tölteni. Utána lehetőleg akassza föl magát.

A család még az a menhely, ahol nem a funkcióért szeretik az embert, hanem a létéért, a személyéért. Ahol még embernek tekintik az embert, ahol még nem funkcionálisak, nem hasznossági szempontúak a kapcsolatok, hanem sze-

mélyesek. Ahol vigyázzák az ember személyét. Kint kereskedelem, adok-veszek, bent ingyenesség, ajándékozás. Ajándék vagyok én magam. Ajándék, amit tudok nyújtani, lelki-szellemi, anyagi síkon. Ez a szeretetközpontúság, amire az ember vágyódik a szétesettségben. Ezért a család ünnepelni való, nem lehet eléggé tudatosítani, hogy helyettesíthetetlen érték. Bármilyen kényszerűségek adódhatnak egy ember életében, az eszmét nem adhatjuk föl, mert itt az Isten közelében, a szeretetre törekvésben, a családban tud egyszerre megvalósulni a gyökérhez ragaszkodás és a növekedés. Méltó a család, hogy ünnepeljük ebben az órában...

„Ha te böjtölsz, illatosítsd meg hajadat, mosd meg az arcodat, hogy ne lássák böjtölésedet”

Laci atya, 2012. február 21-i húshagyó kedd utáni első órában

Elkezdődik a húsvétot megelőző negyven nap, pontosabban el is kezdődött ez a bűnbánati időszak, amely alkalmat ad arra, hogy kicsit elcsendesedjünk, alkalmat ad arra, hogy közelebb kerüljünk Istenhez az imádságban. Alkalmat ad arra, hogy a böjt, a lemondás által eddük az akaratunkat, és felajánljuk az ezzel járó nehézséget Jézusnak, hiszen ő is szenvedett értünk. A nagyböjti időszak alkalom arra is, hogy legyen szívünk és szemünk észrevenni a másikat és segíteni rajta...

Ha eddig nem határoztunk volna még el semmit, akkor most egy kicsit gondolkodjunk át, hogy mi az, amit mi jó szívvel tudunk Istennek felajánlani ebben a nagyböjtben. Fontos az, hogy böjtölésünk ne tegyen minket komorrá. Ha te böjtölsz, illatosítsd meg hajadat, mosd meg az arcodat, hogy ne lássák böjtölésedet. Ha Istennek adunk valamit, azt ne nyögve nyelösen adjuk, hanem szívből. Szívből ajánljuk fel áldozatainkat, ahogy Jézus is szívből vette magára a keresztet és adta oda életét értünk, hogy mi megváltottak és Isten gyermekei lehessünk.

Lejegyezte: Kátai A.
Szemezgette: Visontai L.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK PROGRAMJA

Március

17.11-17⁰⁰ szombat: **Női Lelki nap**, Wosinsky Közösségi Ház

23-25. **Lelkigyakorlat**, vezeti Marton Zsolt atya Gödről, Belvárosi templom

24. 15⁰⁰ **Lelkinap – Első gyónás** – Wosinsky Közösségi Ház, Belvárosi templom
16³⁰ szombat: „Nagyok”

30. 20⁰⁰ péntek: **Éjszakai keresztút**

Április

1. 11⁰⁰ virágvasárnap: **Passió**

5. 18⁰⁰ nagycsütörtök: Utolsó vacsora lábmosással, Belváros

17⁰⁰ Újvárosban szentmise

6. 9³⁰ nagypéntek: **Keresztút a Remetén**

18⁰⁰ „Csonka mise”

7. 20⁰⁰ nagyszombat: **Húsvét vigíliája** – Belváros

20⁰⁰ **Húsvét vigíliája** – Újváros

8. 8⁴⁵ húsvét vasárnap: szentmise után **feltámadási körmenet** – Belváros

10⁰⁰ szentmise után **feltámadási körmenet** – Belváros

9. húsvét hétfő: Belvárosban vasárnapi miserend, Újvárosban csak ½8-kor lesz szentmise

29. **A Feltámadási Kereszt** ünnepélyes fogadása (pontos időpont később)

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2011. december 20-tól 2012. február 29-ig

Megkereszteltek: Berlinger Kata Tünde • Nagy Zselyke Hanna • Molnár Soma • Bognár Ákos • Bognár Csenge • Grosch Levente • Grosch Viktor

Meghaltak: Kovács Józsefné (Horváth Katalin) • Fábián András • Mező József • Simon István • Szabó Károly • Erőss Imre • Jegyernik Pálné Valéria • Juhász Béláné (Horváth Erzsébet) • Lemler Istvánné (Teréz) • Galba Mihályné (Vág Teréz) • Tóth Buzder János • Taksonyi János • Fehér Lászlóné Erzsébet • Dr. Kadosáné dr. Karner Beatrix • László Istvánné (Nevelits Anna) • Id. Halmosi Ferenc

Megesküdtek: Heimann Csaba – Antus Tímea

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2011. december 20-tól 2012. február 29-ig

Megesküdtek: Priskin Zsolt – Varga Margit

Meghaltak: Bérdei Istvánné (Tamás Veronika) • Magyar Margit • Metzger István

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Bacsmái László plébános

Szerkesztő: Visontai László

Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit, Schubert Péter

www.plebaniaszekszard.hu
csaladunk.ujzag@t-online.hu

Készítette: Schubert Miklós • Schubert Grafikai Stúdió • Szekszárd
Nyomatás: Páskum Nyomda • Szekszárd

TELEFONINTERJÚ A MÁRIA RÁDIÓNAK

Február 20-án hétfő este egy telefonhívást kapott Helfenbeinné Marika, a **Szent József Katolikus Iskola tanítónője. A Mária Rádió munkatársai keresték meg egy riport erejéig. Élő(!) adásban kérdezték arról, mit jelent neki és mit jelent a gyerekek számára a Rádióban való rendszeres fellépés a rózsafüzér imádságokkal.**

– Nagyon bájos volt: valamelyik nap bekapcsoltam a rádiót, és gyönyörű csengő gyermekhangok vezették a rózsafüzért. Végig gyönyörűen imádkoztak, de a kedves hallgatók nem biztos, hogy tudják, ezek a gyerekek Szekszárdról utaztak föl. Méghozzá egy nagyon kedves pedagógus, Janicsák Mária vezetésével. Most vele fogunk interjút készíteni, aki hónapról hónapra Szekszárdról hoz gyerekeket imádkozni ide, a Mária Rádió stúdiójába, kápolnájába. Őt köszöntjük a vonalban. Halló!

– Igen, itt vagyok. Dicsértessék a Jézus Krisztus!

– Mindörökké, ámen. Szeretettel köszöntjük, kedves Mária.

– Igen nagy szeretettel köszöntöm én is Önöket és a rádióhallgatókat.

– Mi motiválja Önt arra, hogy gyerekekkel együtt annyira messziről imádkozni járjon ide fel, Budapestre a Mária Rádió kápolnájába? Honnan jött ez a gondolat, illetve a készítés?

– Én már gyerekkoromban nagyon szerettem hallgatni, majd később bekapcsolódnai nagymamám, édesanyám rózsafüzér imádságába. Nagy élményt jelentett ez számomra, és ezt az élményt szerettem volna, ha tanítványaim is átelnék. Hálás vagyok nagyon ezért a lehetőségért, és köszönetemet szeretném kifejezni a mindig kedves, szeretetteljes és szívélyes fogadtatásért, aminek nagyon-nagyon örülök, és annak nagyon örülök, hogy a gyermekeket mindig megdicsérik.

– Van is mit dicsérni.

– Igen, és mint hitoktató én ezzel egy missziót teljesítek azzal, hogy a rám bízottakat megtanítom a rózsafüzér szép imádságára.

– Mit szólnak ehhez a szülők? Sokszor ugye iskolai napokon járnak ide.

Mindig úgy rácsodálkozom ezekre a gyerekekre! A szülők nem kérdezik, hogy miért nincsenek ezek a gyerekek most iskolában?

– Mi minden hónapban egy alkalommal csütörtökön megyünk, és ilyenkor kikérem az igazgatótól és a szülőktől is a gyerekeket. A szülők nagyon-nagyon büszkék a gyermekeikre, és örömmel engedik el őket, az életük részének tekintik. Ez egy olyan szolgálat, amit a gyerekek kell elvégezni. A gyerekek is büszkék erre a maguk körükben, ők kiválasztottak, akik meg tudnak felelni ennek a feladatnak.

– Tehát ez a családra is nyilván hatással van, mert a szülők is büszkék, a gyerekek is örülnek. Én láttam egy gyönyörű festményt, ha lehet így mondani, egy torta volt a közepén. Egy óriási torta, majdnem az töltötte be a festmény nagy részét, csak leírom a kedves hallgatóknak. Középen a Mária Rádiós Szűzanya-kép, gyertyák a tetején – hat darab gyertya.

– Igen, mert 6 éves a Mária Rádió.

– Igen, igen, igen, és aláírások, gyerekek aláírások, és gyönyörű, színes, piros, rózsaszín, narancssárga, nagyon meleg színekkel volt megfestve ez a festmény. Hogyan került ez ide a Mária Rádióba, ha mondana, tetszene mondani erről valamit nekünk?

– Az ötlet az enyém volt. A gyerekek körében felvettem, hogy mit szólnának, hogyha felköszöntենek a Mária Rádiót, hiszen most 6 éves. A gyerekek rögtön kaptak az ötleten. Előkerült a nagy rajzlap és a hatalmas torta. Teljesen a gyerekek ötlete és az ő munkájuk volt. Azután arra gondoltam, hogy írják alá azok is, akik már részt vettek a Mária Rádióban. Összeszámoltam: már 33 gyermek fordult meg a Mária Rádióban. Az ő aláírásaik szerepelnek ott, és ez nagy dolog.

– Kedves hallgatók! Megtekinthetik a gyönyörű festményt a Mária Rádió falán nálunk. El is köszönünk, és kívánjuk, hogy a gyermekek imára nevelésének ez a módja sok gyümölcsöt teremjen Szekszárdon és az egész országban. Köszönjük az interjút!

– Köszönöm szépen. Dicsértessék a Jézus Krisztus.

– Mindörökké, ámen. Isten veled.